

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

VII. Qualiter Gregorius Episcopis quibusdam ob translationem ipsius murmurantibus, Episcopatu se abdicavit: & Imperator Demophilo Arianorum Episcopo mandavit, ut aut fide consubstantialis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ηράτησε περίπεργον ποίαν πίσιν ήσσαράζεται. Εδέ A accersisser, prius ab eo percontatus est quam ille fidem se staretur. Cumque respondisset Episcopus, opinionem Arii ad Illyrici usque Provincias minime penetrasse, & inductam ab illo novitatem Ecclesias illic sitas decipere nequaquam valuisse: sed eam fidem quae initio ab Apostolis tradita, & postea in Concilio Niceno confirmata est, ab incolis constanter retineri, Imperator ab Ascholio libentissime baptizatus est. Paucis autem post diebus morbo liberatus, Constantinopolim advenit die octavo Calendas Decembbris, Consulatu Gratiani quinto, & ipsius Theodosii primo.

B

Κεφ. Ζ.

Οὐ γραμμός εἰσιλθότος ἐν κανέναν ποτέ δεῖ, καὶ τινων θηλευτῶν τότε μήδε οὐδὲ λατερών, αὐτούς δικλινίας πέντε προσαπταντος παρηγένεται. οὐδὲ βασιλεὺς τῷ ὄρεστῳ θηλευτῷ δημοφιλεῖται. οὐδὲ προθέται τῷ δημοσιονοματικῷ πεπλάνωται. οὐδὲν οὔπερ μαλλοντικόν.

CAP. VII.

Qualiter Gregorius Episcopis quibusdam ob translationem ipsius murmurantibus, Episcopatu se abdicavit: & Imperator Demophilo Arianorum Episcopo mandavit, ut aut fides substantialis efficeretur, aut urbe excederet: quod quidem Demophilus facere maluit.

TΟΤΕ οὐ γρηγόρεος ὁ ναζιανὸς μεταβεθεὶς, ένδον τῆς πόλεως ἐν μικρῷ ἐνκληρῷ τὰς σωματωγαῖς ἐποιεῖτο· φῶντες εὐτερον οἱ βασιλεῖς μέίσον οικον ἐν κήπειον περισυναψαντες, αναστὰς ὀνόματαν γρηγόρου μηνὸν ἐν αὐτῷ ἐλόγιμος, καὶ ἐν λαβεῖσα σὺν καθ' ἑαυτὸν ὑπέστησαν, γνως διαγογύζοντας πνάσ, ὡς εἴν οὐ περέειος, ἀσμύρως τὴν οὐ βασιλεώς παραστάν δεξαμένος, τὴν ἐν κανέναν πόλι διαγογήν παρηγένεται οὐδέτεροι βασιλεὺς ἐν Τιαντηκαΐστας τὴν ἐκκλησίαν ἐνράπεν, Φεγυνίδα επιβεβόποιον εἰρήνην ποιότας, ὁμονοιαν κατεργάντος, οὐτας ἐκκλησίας ἀνέγνετες δηλοῦται εἰς τὴν ἐνεποτὴν δημοφιλῶν, οὐτοῖς δρειανῆς θρησκείας περιστάκει, εἰ βέλοισο πιστεύειν τῇ καὶ νίκαιαν σωματικήν, ἐν τοτὲ ταῖσιν καὶ τὴν εἰρήνην απαλέως οὐτοῖς Φυγόντοι τὴν περέτανον εκένην, ξφοβασιλεὺς, εἰ τινεὶς εἰρήνην καὶ τὴν ὁμονοιαν Φεύγεις, Φεύγειν σὲ καὶ τῷ ἐνεποτείων τῷ θων κελεών ταῦτα ἀκέστας οὐ δημοφιλος, καὶ λογισμόντοις οὐτοῖς χαλεπός περέειος κρέογονας αἰλιπτέαν, συγκαλεσάμενος οὐτοῖς τὴν ἐκκλησίατα πάνθη, ἐν μέσοις τε αναστάς, τοιάδε δι' αὐτὸν περέειος σὺν ιωνούσις ἐφθέγξατο αἰδελφοὶ γέραται, Φοιτον, ὃν τῷ εὐαγγελίῳ ἔαν υμᾶς διώκωντον οὐ τῆς πόλεως ταῦτης, Φεύγετε εἰς τὴν αὐλαῖς ἐπειτούντος βασιλεὺς τῷ ἐκκλησιῶν χωεῖσει, οὐτε

Odem tempore Gregorius ab urbe Nazianzo translatus, intra urbem regiam in exiguo oratorio conventus agebat: cui postea Imperatores cum maximam Basilicam adjunxissent, Anastasię nomen ei indiderunt. At Gregorius vir disertissimus & omnium sui temporis religiosissimus, cum quosdam ob id murmurare intelligeret, quod esset peregrinus; Imperatoris adventum avide amplexus, Constantinopoli morari ulterius reculavit. In hoc statu Ecclesiam cum reperisset Imperator, sollicite inquirebat, quonam modo redintegrata pace, concordiam firmaret & Ecclesias amplificaret. Confestim igitur mandat Demophilo Arianæ partis Episcopo, utrum Nicenæ fidei consentire, & populum adunare, pacemque amplecti veller. Illo conditionem sibi oblatam detrectante: si pacem, inquit, & concordiam fugis, te quoque ex Ecclesias fugere jubeo. Quæcum audisset Demophilus, secum ipse perpendens quād difficile esset potentioribus resistere, convocatā in Ecclesiam multitudine, ipse in medio stans, gregales suos ita allocutus est. Fratres, scriptum est in Evangelio: si vos persecuti fuerint in hac civitate, fugite in aliam; Quoniam igitur Imperator nos ab Ecclesiis excludit, sciatis nos craftina

die extra urbem conventum esse habitueros. His dictis egreditur: Evangelici oraculi sententiam minime affectus, cuius haec est intelligentia, ut ex conversatione hujus saeculi fugientes, cœlestem Hierusalem requiramus. Ille ergo extra urbis portas deinceps conventus celebravit. Exiit etiam una cum illo Lucius, qui Alexandria ejectus, sicut antea diximus, profugus Constantinopoli degebat. Ad hunc modum Ariani, cum quadraginta annis Ecclesiæ obtinuerint, concordiam ad quam eos invitabat Theodosius Imperator, averlati, ex urbe discesserunt Consulatu Gratiani quinto & Theodosii Augusti primo, die sexto Calendas Decembri. Hi vero qui consubstantialis fidem tuebantur, in eorum locum succedentes, Ecclesiæ postliminio recuperarunt.

A τῇ ἔξης σωμαχθιζούσες ἡμᾶς ἔωτεπλεως ταῦτα εἴπε, καὶ ἔξηλθεν ὁ χ' ὧς τὸ ἐναγκελία λόγιον ἔχει, τὸν θεωρίαινειδιώς, οὐ τὸ κόσμυ μιαρωγῆς τύττας Φεύγοντας, τοὺς τὴν ἀνω ἵεραταλήμι αὖλ' ἔξωτῷ πολὺ τὸ πόλεως, τὰς σωμαχγαῖς τελεπλεπτούσας σαλογινέστερον ἄντας καὶ λέπιον ὁ τὸ διάσημειας, οὐ τὸ πρότερον ἐφίλε, ἐπεινθείς, φέρε χρηστάμενον τὸν τῆν καντανίνες πόλεις, τούτω μὴν εἰν οἱ αρέταιοι ἐπίτεοσας κοιτα ἔτη τῶν ἐνκηπρίων τόπων καρπίσαντα τὴν τὸ βασιλέως θεοδοσίου ὄμονοι φεγοντες, τὸ ἔξηλθον τὸ πόλεως ἐν ὑπαλειμματανευτὸπεμπτον, καὶ θεοδοσίου τὸν ἀνγεγένετων, μηνινοεμβρίων, εἰκάστη ἐκτῇ αἰώνων τοῦ καὶ ἀπελαύναντον οἱ τὸ ὄμοστος πολὺ τὰς ἐκκλησίας.

CAP. VIII.

ΚΕΦ. Η.

Decentum & quinquaginta Episcopis Constantinopoli congregatis: deque illorum decretis & Ordinatione Nectarii.

Posthac Imperator nihil cunctatus, suæ fidei Episcoporum Concilium convocat, quo & Nicæna fides confirmaretur, & Constantinopoli ordinaretur Episcopus. Et quoniam in spem venerat Macedonianos fidei suæ posse sociari, eorum quoque Antistites evocavit. Conveniunt igitur, ex iis quidem qui consubstantialis fidem profitebantur, Timotheus Alexandria Episcopus, Cyrillus Hierolymorum, qui tunc pœnitentiâ ductus consubstantialis fidei adhæbat. Melitus vero jamdudum adebat, propter ordinationem Gregorii illic accitus: Ascholius item Thessalonica Episcopus, aliquie plures. Universum & quinquaginta numero. Macedonianæ vero partis principes erant Eleusius Cyzicenus, & Marcianus Lampaci Episcopi. Omnes porro illius sectræ triginta sex erant: plerique ex civitatibus Helleponi. Convenierunt itaque Euchario & Evagrio Consulibus, mense Majo. Et Imperator quidem cum Episcopis partis ipsius, omni ope adnitembatur, ut Eleusium eosque qui cum illo erant, ad partes suas traducerent: revocata illis in memoriam legatione, quam olim ad Liberium Romanum Episcopum nuserant

MΗδὲν ἐν τῷ βασιλεὺς ἀπεβέμαντο μισθίον ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς ποιησυγκαλεῖ, ἐπὶ τὸ κράνον τὴν ἐνικατσιν, ἐχειροτονησαμένην καντανίνες πόλεισπον ἐλπίσας δὲ διωδεκαὶ καὶ ἕπτα μικρονίς ἐνώσαντος ἐντός, καὶ τὰς ἐκκεντῆς αἱρέσεως προεστῶτας ἐκαλέσεις αὐτὸν εἰν τῆς μὲν ὄμοσιον πίσεως, ἐπὶ μισθίον τούτης ἐπιμελείας τῷ σημειώτῳ προσκείμενον μελίποτε ὃ τὸ αἵματος πάλαι παρῆν, ὅτε διὰ τὴν γοργοκαλασσον μετεσάλητον θεοσαλονικοῦ χόλος, καὶ ἀλοιπολοί πάντες ἐντοστοῖσι. Βῆμακεδονικῶν μέρες προμηνύεται οὐκοῦτος, καὶ μαρκιανὸν Φάνε: πάντες δὲ ἦσαν τειάκοντας, καὶ πλείστων πάντες ἐλλήσποντον πόλεων πολλοῖς ἐν τῇ υπαλειμματικῇ εὐχαριστῇ εὐαγγελιῶν μηνί οὐδὲν βασιλεὺς, καὶ οἱ τῆς ποιησεως ἐπίσκοποι, παντοῖος ἐγέρσοι φυνηστοῖσι τὰς φειδειότητας, καὶ αὐτῷ πέσει ποιητὴς προτέρεον τὸν ρώμην ἐπίσκοπον διατ